

ser, ophæves alle kvantitative begrænsninger for eksporten til det frie marked, når sukkerprisen overstiger 4 cents pr. lb. på New Yorks kaffe- og sukkerbørs. Da Danmark normalt ikke vil have mulighed for at fremstille eksportsukker til en pris, der ligger væsentligt under denne pris, er den basistonnage, som Danmark er tildelt, derfor ikke udtryk for en reel begrænsning af eksportmulighederne.

Falder omvendt prisen under et vist niveau, vil der efter de i overenskomsten givne retningslinjer blive foretaget proportionale nedsættelser af de enkelte landes kvoter. Sådanne nedsættelser fandt første gang sted i år. Efter at prisen i et vist antal dage havde ligget under 3,25 cents, nedsattes kvoterne automatisk med $2\frac{1}{2}$ pct., hvorefter sukkerrådet indkaldtes til møde med henblik på drøftelse af situationen. På dette møde opnåedes enighed om en nedsættelse på yderligere 5 pct. For Danmarks vedkommende er resultatet af de foretagne nedsættelser, at eksporten for 1959 — såfremt forholdene ikke ændrer sig — ikke må overstige en mængde, der svarer til 69 375 t råsukker.

Sammenfattende kan det siges, at de forpligtelser, Danmark påtager sig ved tiltrædelse af overenskomsten, består i at *begrænse eksportmængden, hvis verdensmarkedsprisen er under 4 cents pr. lb.* Som jeg nævnte foran, betyder dette for Danmark reelt ikke nogen eksportbegrænsning. De fordele, Danmark opnår, består i, at Danmark på linje med de vigtigste eksportlande vil høre til de lande, fra hvilke de deltagende importlande forpligter sig til fortrinsvis at købe sukker, en fordel, hvis betydning understreges af den omstændighed, at adskillige vigtige importlande inden for det geografiske område, der i praksis har betydning som marked for dansk sukker, har undertegnet overenskomsten. Afsætningsmulighederne for dansk sukker vil altså være bedre, end tilfældet vil være, hvis Danmark holder sig uden for overenskomsten. Desuden vil jeg fremhæve betydningen af, at man fra dansk side stiller sig solidarisk med de øvrige eksportlande. Samtidig vil en ratifikation være en manifestation af vor vilje til at samarbejde om løsningen af internationale vareproblemer.